

Lovforslaget's Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

N. S. Larsen: Jeg foreslaar Sagen henvist til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af N. S. Larsen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finansloven for Finansaaaret fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894 er givet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2655).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

J. C. Christensen: Der er sikkert ingen her i denne Sal, der vil benægte eller bestride Regeringens Ret til at udstede provisoriske Love efter Grundlovens § 25. Men derimod er Forstaaelsen af disse Loves Behandling, og hvor længe de skulle gælde, stiftet betydelig i de senere Aar. Der er sagt, og jeg tror, det er ret, at den Lovgivningsvirksomhed, som Regeringen kan udøve i Henhold til Grundlovens § 25, er bygget paa noget af det fineste i hele vor Forfatning, nemlig paa et Tillidsforhold mellem Regeringen og Tinget. Naar Regeringen handler efter Grundlovens § 25 og udsteder provisoriske Love, saa bør den handle som den, der har Fuldmagt fra Rigsdagen, og som den, der ved, at naar den udsteder saadan en Lov, har den Rigsdagens Tillid og Tilslutning. Saadan har Forstaaelsen været hidtil, og derfor har man ogsaa været enig om, at saa snart en saadan provisorisk Lov blev forelagt her, og et af Tingene sagde nej til en saadan Lov, maatte Loven være bortfalden; og selv om det skete ved Tingets Benyttelse af Grundlovens § 44, ved det private Initiativ, saa maatte Loven være bortfalden. Det har man hidtil fra alle Sider været enig om. Ligeledes har man ogsaa været enig om, at naar Rigsdagen ikke sit en saadan Lov behandlet til Ende i en Samling, maatte Loven være bortfalden. Men i de senere Aar ere vi jo komne ind paa en anden Forstaaelse

fra Regeringens og Højrepartiets Side, en Forstaaelse, som ikke har været gjort gældende tidligere. Vi ere komne ind paa saadant et Praksis, som man maatte antage, at ikke alene Grundlovens Fædre, men ogsaa det Slægtled, der gif forud for os, bestemt vilde have sat sig imod. Se vi nu til de Provisorier, vi have været velstignede med her i Løbet af de sidste 8—9 Aar, ere de jo, som man siger, delte i to Afsnit, nemlig det Slags Provisorier, som dette Ting aldrig ser, som ligge oppe ovenover os, og som komme derhen paa Vinteren, og saa Finansprovisoret. Hvad de Provisorier angaar, som vi ikke se, som blive forelagte her ovenover, saa vil jeg sige om dem, at de Provisorier blive ganste vist udstedte som andre Provisorier i Henhold til Grundlovens § 25, og man kan sige om dem, at formelt havde det sin Rigtighed med disse Provisorier, men reelt var der noget i Vejen, thi Ministeriet kunde jo ikke være uden Kundskab om, da de udstedte disse Provisorier, at det, saa de sige, ikke stod i noget Tillidsforhold til Folketinget i alt Fald, men de Provisorier ere jo ogsaa forfaste af Folketinget ved Benyttelsen af det private Initiativ i Henhold til Grundlovens § 44, og derfor tror jeg, man maa rent ud sige, at de Provisorier, som ligge deroppe i det andet Ting om Vinteren, sædvanlig i Slutningen af Vinteren, ere ikke Provisorier i grundlovmæssig Forstand. Det kan ikke siges. De have rent tabt baade deres formelle og reelle Gyldighed, de ere ikke Provisorier i grundlovmæssig Forstand, hverken Gendarm — eller Assesjorprovisoret eller det ekstraordinære Politiprovisorium, eller hvad de nu hedde alle sammen. Men hvad Finansprovisoret angaar, maa man sige rent ud, at det har hverken formelt eller reelt nogen Tid været Provisorium, taget i grundlovmæssig Forstand. Det paaberaaber sig nok ved sin Udstedelse Grundlovens § 25, men det er jo med Urette, det gøres. Det er ikke noget Provisorium i grundlovmæssig Forstand, kan ikke være det, da det rent ud strider mod § 49 og derfor ogsaa mod § 25. Desuden opretholdes jo ogsaa Finansprovisoret ligesom de andre Provisorier, til Trods for Folketingets Afstemning, til Trods for at Folketinget har givet sin Mening tilkende. Derfor mener jeg, at man kan sige om disse Finansprovisorier, at det er en Handling, der aldrig har været lovlig, aldrig har været grundlovmæssig, det er ikke et Provisorium i grundlovmæssig Forstand, det er vel nærmest sagt en Skifting; et saadant Finansprovisorium er en Skifting, en Skabning, som man, politisk talt, kan sige om, at den er undfangen i Synd og født i Mis-